

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: D. Tricolici)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, I. Dutca, I. Țurcan)

D E C I Z I E

9 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de The Adidas AG company, reprezentată de
avocatul Dorian Chiroșca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de The Adidas AG
company și The Futbol Club Barcelona company împotriva Societății cu răspundere
limitată „Merolla Trading” cu privire la apărarea drepturilor de autor asupra
mărcilor, repararea prejudiciului material, moral, obligarea publicării în presă a
dispozitivului hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată
împotriva deciziei din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 20 iunie 2018, The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona
company au depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Merolla Trading”
cu privire la constatarea faptului că produsele inscripționate cu semnele identice cu
mărcile companiilor reclamante încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor
companiilor, adică sunt contrafăcute, interzicerea folosirii neautorizate prin acte de
comerț, import, export, distribuție și a oricărui alt act comercial a mărfurilor cu
mărcile companiilor reclamante, distrugerea produselor depozitate, comercializate
sau sechestrate, repararea prejudiciului material, moral, obligarea publicării în presă
a dispozitivului hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii The Adidas AG company a indicat că dispune de câteva
mărci înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova, în special: marca figurativă,
înregistrată la OMPI cu nr. 414034 pentru clasa de produse și servicii 25, conform
clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 13 martie 2025; marca figurativă,
înregistrată la OMPI cu nr. 414035 pentru clasa de produse și servicii 25 conform
clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 13 martie 2025; marca figurativă,
înregistrată la OMPI cu nr. 414036 pentru clasa de produse și servicii 25 conform
clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 13 martie 2025.

A relatat că deține un portofoliu de mărci înregistrate în majoritatea țărilor
lumii, iar produsele fabricate de această companie, referitor la articole de
îmbrăcăminte, încălțăminte și accesorii sport, precum și serviciile prestate sub aceste

mărci, sunt de o calitate ireproșabilă și foarte bine cunoscute în toată lumea. Anume calitatea exclusivă a produselor și serviciilor prestate de compania The Adidas AG au făcut ca mărcile sale să devină bine cunoscute în întreaga lume.

Totodată, The Futbol Club Barcelona company a afirmat că dispune de mai multe mărci înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova, în special: marca figurativă, înregistrată la OMPI cu nr. 717965 pentru clasele de produse și servicii 3, 6, 14, 16, 18, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 38, 41 conform clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 31 martie 2019; Marca figurativă, înregistrată la OMPI cu nr. 633377 pentru clasele de produse și servicii 1, 2, 5, 7, 8, 10, 11, 13, 15, 17, 19, 22, 23, 37, 38, 39, 40 conform clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 27 martie 2025; marca figurativă, înregistrată la OMPI cu nr. 1051714 pentru clasele de produse și servicii 9, 16, 25, 28, 38, 41 conform clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 19 mai 2020; marca figurativă, înregistrată la OMPI cu nr. 1275974 pentru clasa de produse și servicii 25 conform clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 19 mai 2025.

A menționat reprezentantul reclamantei The Futbol Club Barcelona company că marca respectivă este sinonimă cu entuziasmul, spiritul sportiv, dedicația de a învinge și excelență și este admirată în întreaga lume.

A declarat The Futbol Club Barcelona company că deține un portofoliu de mărci înregistrate în majoritatea țărilor lumii, iar produsele fabricate de această companie, cu referire la articole de îmbrăcăminte sport, încălțăminte, articole de acoperit capul, etc., precum și serviciile prestate sub aceste mărci, sunt de o calitate ireproșabilă și foarte bine cunoscute în toată lumea. Anume calitatea exclusivă a produselor și serviciilor prestate de compania The Futbol Club Barcelona au făcut ca mărcile sale să devină bine cunoscute în întreaga lume.

Prin multitudinea de produse de bună calitate, destinate unor categorii diverse ale publicului consumator, reclamantele ocupă printre primele locuri pe piața produselor de sport și igienă corporală, iar volumul său de activitate este în continuă creștere.

A susținut că pârâta SRL „Merolla Trading” dispune de un butic amplasat în Centrul Comercial Atrium din mun. Chișinău, str. Albișoara 4, în incinta căruia a organizat comerțul cu amănuntul a articolelor de îmbrăcăminte sport care poartă mărci identice sau similare cu cele care aparțin companiilor reclamante.

A notat că companiile reclamante nu a încheiat nici un contract de distribuție cu pârâta, precum și nu a avut niciodată careva relații comerciale cu ultima.

A susținut că la solicitarea sa, executorul judecătoresc Catan Tatiana, care a fost angajat în baza contractului de prestări servicii, s-a deplasat la fața locului și a întocmit procesul-verbal nr. 129-10A/17 din 22 decembrie 2017 privind constatarea faptelor și stărilor de fapt. În procesul-verbal menționat s-a constatat că în incinta buticului administrat de către pârâta se comercializează produse ce poartă mărcile companiilor reclamante.

A evidențiat că la solicitarea reprezentanților companiilor reclamante, executorul judecătoresc a efectuat o cumpărătură de control în urma căreia au fost procurate: - un set, maiou cu pantaloni scurți pentru bărbați, mărimea 28, de culoare albastră, cu linii verticale de culoare roșie, pe care era aplicată inscripția FCB, precum și emblema clubului sportiv Barcelona; -un costum sportiv pentru bărbați, mărimea XS - tricou de culoare albă, la mâneci trei linii verticale de culoare gri, pe care era aplicată inscripția AC MILAN, subliniată cu o linie de culoare verde, care

continuă cu culoarea alb, apoi culoarea roșie; pantaloni de culoare neagră, pe care era aplicată emblema cu inscripția ACM 1899. Pentru marfa procurată a fost achitată în total suma de 900 de lei, iar de către reprezentanții SRL „Merolla Trading” a fost eliberat bonul fiscal nr. ZK00805902 din 22 decembrie 2017, anexat la actul de constatare a faptelor și stărilor de fapt.

A invocat că în incinta localului administrat de pârâtă au fost depistate mai multe articole de îmbrăcăminte care poartă mărcile verbale și figurative ce aparțin companiilor The Adidas AG și The Futbol Club Barcelona, semne identice cu cele ale reclamantelor. Iar prin această modalitate de valorificare, susține că se aduce o gravă atingere drepturilor de proprietate intelectuală ale companiilor reclamante, cererea de chemare în judecată fiind justificată în temeiul art. 9 alin. (1) din Legea privind protecția mărcilor, deoarece, în principal, sunt folosite semne identice cu mărcile protejate pentru produse identice cu cele pentru care mărcile au fost înregistrate (lit. a).

A explicat că în subsidiar sunt folosite însemne care, dată fiind identitatea ori similitudinea cu mărcile protejate ori dată fiind identitatea sau similitudinea produselor cărora li se aplică semnul cu produsele pentru care mărcile au fost înregistrate, produce în percepția publicului un risc de confuzie care include și riscul de asociere (lit. b).

În plus, a argumentat că deoarece mărcile companiilor reclamante au dobândit un renume în Republica Moldova, iar prin folosirea unor semne identice cu mărcile, fără motive întemeiate, se profită de caracterul distinctiv ori de renumele mărcilor sau folosirea semnului cauzează titularilor mărcilor un prejudiciu, fapta pârâtei în opinia sa se încadrează și în ipoteza prevăzută de lit. c) al art. 9 alin. (1) al Legii privind protecția mărcii.

De asemenea, a relatat cu referire la riscul de confuzie că pârâta folosește mărcile reclamantelor pentru același tip de produse și anume articolele de îmbrăcăminte sport. Astfel, acestea sunt de natură să sugereze existența unei legături comerciale între pârâtă și companiile reclamante, (ceea ce nu există în realitate) concretizate în forma unui contract de licență sau orice alt tip de acord privind folosirea mărcilor.

Prin urmare, consumatorul are impresia că există cel puțin o autorizare a titularului pentru ca întreprinderea respectivă să comercializeze produse sub aceleași mărci.

Aceste relații care se creează în mintea consumatorului aduc prejudicii însemnate titularilor mărcilor, acestea nemaiputând să își exercite funcția sa esențială, de a distinge produsele și serviciile unui comerciant de cele ale altui comerciant. Consecința acestei modalități de folosire a mărcilor companiilor reclamante este diluarea mărcilor (în condițiile în care consumatorul ajunge să creadă că pe piață există în mod legal atât produse originale, cât și alternativele unor produse de aceeași calitate, dar mai ieftine), ceea ce echivalează cu prejudicierea titularilor, având în vedere că produse mai slabe din punct de vedere calitativ apar pe piață sub același semn.

Reclamanta a mai invocat că prin folosirea de către pârâtă, fără acordul companiilor reclamante, a unor semne identice cu mărcile înregistrate aparținând companiilor reclamante, pentru produse identice se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală ale ultimelor. Aceste atingeri se resimt și prin pierderile de ordin material și moral suferite, care nu pot fi compensate decât prin plata unor

despăgubiri reprezentând prejudiciile suferite de reclamante ca urmare a actelor de contrafacere săvârșite de către pârâtă.

Astfel, a considerat că sunt întrunite toate elementele răspunderii civile delictuale conform art. 1398 Cod civil, care permite compensarea pierderilor suferite ca urmare a actelor de contrafacere prin primirea unor despăgubiri de ordin material și moral, drept prevăzut de legislația specifică în materie de proprietate intelectuală. Or, în opinia sa faptele astfel cum au fost prezentate, reprezintă o încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală a companiilor reclamante și de aceea se încadrează în noțiunea de faptă ilicită prevăzută de legislația civilă.

A indicat că din informația companiei The Adidas AG, costul unui set-maiou cu pantaloni scurți pentru bărbați cu marca ADIDAS similar cu cel comercializat de pârâtă constituie - 60 de euro, iar costul unui costum sportiv pentru bărbați cu marca ADIDAS similar cu cel comercializat de pârâtă constituie - 90 de euro, astfel costul unui set-maiou cu pantaloni scurți pentru bărbați și unui costum sportiv pentru bărbați fiind înmulțite cu numărul de articole vestimentare depistate în secția comercială care aparține pârâtei, acesta fiind de circa 30 și respectiv 15 articole vestimentare, constituie suma de 3 150,00 de euro, ceea ce constituie în lei moldovenești, conform cursului BNM (20,39 lei) la ziua de 12 decembrie 2017, suma de 64 228,50 de lei. Suma respectivă reprezentând prejudiciul material cauzat companiei The Adidas AG.

La fel, a indicat că din informația companiei The Futbol Club Barcelona, costul unui set-maiou cu pantaloni scurți pentru bărbați cu marca BARCELONA similar cu cel comercializat de pârâtă constituie - 80 de euro, astfel costul unui set-maiou cu pantaloni scurți pentru bărbați fiind înmulțit cu numărul de articole vestimentare depistate în secția comercială care aparține pârâtei, acesta fiind de circa 30 de articole vestimentare, ceea ce constituie suma de 2 400,00 de euro, în lei moldovenești, conform cursului BNM (20,39 lei) la ziua de 12 decembrie 2017, constituind suma de 48 936,00 de lei. Suma respectivă reprezentând prejudiciul material cauzat de către compania pârâtă, companiei The Futbol Club Barcelona.

A argumentat că pârâta a cauzat și daune morale reclamantelor, prin simplu fapt că au fost folosite mărcile acestora de maniera a induce în eroare consumatorul privind originea produselor, de altfel prin comiterea actului de contrafacere a mărcilor are loc diluția mărcilor și se profită pe nedrept de reputația mărcilor, care dau naștere la daune morale.

Mai mult ca atât, simpla folosire a mărcilor de către o firmă concurentă produce un prejudiciu moral titularului mărcii ipso facto sub două aspecte: - un prim aspect fiind legat de activitatea tehnico-economică propriu zisă, de realizare a produsului care implică creativitate și inovație; - un al doilea aspect fiind legat de activitatea administrativ-judiciară la care au fost obligate reclamantele pentru a înlătura încălcarea drepturilor asupra mărcilor (notificări, acțiuni injustiție) și care iese din cadrul normal al unei activități comerciale.

A considerat oportun stabilirea unor daune morale în mărimea similară cu cele materiale și anume încasarea de la pârâtă a sumei de 64 228,50 de lei pentru compania The Adidas AG și suma de 48 936,00 de lei pentru compania The Futbol Club Barcelona.

Au solicitat reclamantele în baza art. 9, 61, 69, 72, 73, 83 din Legea privind protecția mărcii, art. 16 alin. (1) al Acordului privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț (TRIPS); art. 1398 Cod civil: - constatarea

faptului că produsele inscripționate cu semnele identice cu mărcile The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona company, comercializate de SRL „Merolla Trading” în buticul amplasat în Centrul Comercial Atrium din mun. Chișinău, str. Albișoara 4, încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona company, adică sunt contrafăcute; - interzicerea folosirii neautorizată de către SRL „Merolla Trading” prin acte de comerț și anume: import, export, distribuție și orice alt act comercial a mărfurilor cu mărcile companiilor The Adidas AG și The Futbol Club Barcelona; - obligarea, pe cheltuiala SRL „Merolla Trading”, la distrugerea produselor depozitate, comercializate sau sechestrate din buticul amplasat în Centrul Comercial Atrium din mun. Chișinău, str. Albișoara 4, și administrate de SRL „Merolla Trading”; - obligarea SRL „Merolla Trading” la plata despăgubirilor materiale și morale în quantum provizoriu după cum urmează: a) pentru compania The Adidas AG prejudiciul material în suma de 64228,50 de lei și prejudiciul moral în sumă de 64 228,50 de lei; b) pentru compania The Futbol Club Barcelona prejudiciul material în sumă de 48 936,00 de lei și prejudiciul moral în sumă de 48 936,00 de lei; - obligarea pârâtei de a publica în presă, pe cheltuiala sa, dispozitivul hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională; - obligarea pârâtei la plata cheltuielilor în sumă de 2 100 de lei pentru întocmirea procesului-verbal de constatarea faptelor și stărilor de fapt și costul cumpărării de control - maiou cu pantaloni scurți pentru bărbați, precum și un costum sportiv pentru bărbați cu marca ADIDAS și respectiv BARCELONA în sumă totală de 900 de lei; - obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000 de lei.

La 12 septembrie 2018, avocatul reclamantilor Dorian Chiroșca a depus o cerere de concretizare a acțiunii, prin care a solicitat constatarea faptului că produsele inscripționate cu semnele identice cu mărcile companiilor The Adidas AG și The Futbol Club Barcelona, comercializate de SRL „Merolla Trading” în buticul amplasat în Centrul Comercial Atrium din mun. Chișinău, str. Albișoara 4, încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor companiilor The Adidas AG și The Futbol Club Barcelona, adică sunt contrafăcute; - interzicerea folosirii neautorizată de către SRL „Merolla Trading” prin acte de comerț și anume: import, export, distribuție și orice alt act comercial a mărfurilor cu mărcile companiilor The Adidas AG și The Futbol Club Barcelona; - obligarea pe cheltuiala pârâtei SRL „Merolla Trading” de a distruge produsele depozitate, comercializate sau sechestrate din buticul amplasat în Centrul Comercial Atrium din mun. Chișinău, str. Albișoara 4, și administrate de SRL „Merolla Trading”; - obligarea SRL „Merolla Trading” să achite executorului judecătoresc Nina Isac toate cheltuielile de depozitare a mărfii sechestrate în conformitate cu procesul -verbal nr. 131-1154/2018 din 02 iulie 2018; - obligarea SRL „Merolla Trading” la plata despăgubirilor materiale și morale în quantum provizoriu după cum urmează: a) pentru compania The Adidas AG prejudiciul material în suma de 3 600 de euro și prejudiciul moral în sumă de 3 600 de euro; b) pentru compania The Futbol Club Barcelona prejudiciul material în suma de 2 400 de euro și prejudiciul moral în sumă de 2 400 de euro; - obligarea pârâtei de a publica în presă, pe cheltuiala sa, dispozitivul hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională; - obligarea pârâtei la plata cheltuielilor în sumă de 2 100 de lei pentru întocmirea procesului-verbal de constatare a faptelor și stărilor de fapt și costul cumpărării de control - maiou cu pantaloni scurți pentru bărbați, precum și un costum sportiv pentru bărbați cu marca ADIDAS și respectiv BARCELONA în

sumă totală de 900 de lei; - obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000 de lei.

În motivarea cererii de concretizare a acțiunii a indicat că din informația companiei The Adidas AG, costul unui set (maiou și șorț) este de 60 de euro, iar a unui costum sportiv este de 90 euro.

A specificat că conform procesului-verbal de sechestrul din data de 02 iulie 2018, întocmit de executorul judecătoresc Nina Isac, au fost sechestrate 18 seturi și 28 costume. Astfel că $60 \text{ euro} \times 18 \text{ seturi} = 1\,080 \text{ de euro}$ și $90 \text{ euro} \times 28 \text{ costume} = 2\,520 \text{ de euro}$ ($1\,080 + 2\,520 = 3\,600 \text{ de euro}$, ceea ce constituie prejudiciul material cauzat companiei The Adidas AG de compania pârâtă.

La fel, a remarcat că din informația primită de la compania The Futbol Club Barcelona, costul unui set-maiou cu pantaloni scurți pentru bărbați cu marca BARCELONA similar cu cel comercializat de pârâtă constituie - 80 de euro, astfel costul unui set-maiou cu pantaloni scurți pentru bărbați fiind înmulțit cu numărul de articole vestimentare depistate în secția comercială care aparține pârâtei, acesta fiind de circa 30 articole vestimentare, rezultă suma de 2 400,00 de euro, ceea ce constituie prejudiciul material cauzat companiei The Futbol Club Barcelona de compania pârâtă.

A relatat că pârâta a cauzat și daune morale reclamantelor, prin simplul fapt că au fost folosite mărcile lor de maniera a induce în eroare consumatorul privind originea produselor, ca de altfel și falsa impresie de asociere cu calitatea produselor reclamantelor, considerând oportun stabilirea unor daune morale în mărimea similară cu cele materiale și anume 3 600 de euro pentru compania The Adidas AG și suma de 2 400 de euro pentru compania The Futbol Club Barcelona.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona company.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 2 mai 2019, The Adidas AG company, reprezentată de avocatul Dorian Chiroșca, a depus apel, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate de The Adidas AG company (f.d. 20-21, 32-39, Vol. II).

Prin decizia din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona și s-a menținut hotărârea din 18 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că conform art. 61 alin. (1) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate care au pretenții față de utilizarea unei mărci înregistrate ori solicitate spre înregistrare sunt în drept să inițieze acțiune în instanța judecătorească pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime.

Conform art. 2 din Legea privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29 februarie 2008, în sensul căruia marca semnifică orice semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Art. 3 din aceeași lege, statuează că drepturile asupra mărcii sunt dobândite și probate pe teritoriul Republicii Moldova prin: a) înregistrare în condițiile prezentei legi; b) înregistrare internațională conform Aranjamentului de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, denumit în continuare Aranjamentul de la Madrid, sau conform Protocolului referitor la Aranjamentul de

la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 27 iunie 1989, denumit în continuare Protocolul referitor la Aranjament; c) recunoașterea mărcii ca fiind notorie.

Conform art. 6 al legii menționate, titular al mărcii este persoana fizică sau juridică ori grupul de persoane fizice și/sau juridice în numele căreia/căruia marca este protejată în conformitate cu prezenta lege.

Instanța de apel a reținut că titularul mărcii este în drept să interzică terților să utilizeze în activitatea lor comercială, fără consimțământul său a unui semn identic cu marca pentru produse și/ sau servicii identice cu cele pentru care marca este înregistrată; un semn care, din cauza identității ori similitudinii cu marca înregistrată și identității ori similitudinii produselor sau serviciilor acoperite de semn și de marcă, generează riscul de confuzie în percepția consumatorului; riscul de confuzie include și riscul de asociere între semn și marcă; un semn identic ori similar cu marca pentru produse și/sau servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată când aceasta din urmă a dobândit un renume în Republica Moldova, iar persoana terță, în urma folosirii semnului, fără motive justificate, profită de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau le aduce atingere acestora.

Pentru a pretinde încălcarea dreptului asupra unei mărci, dobândit și protejat pe teritoriul Republicii Moldova, titularul mărcii urmează să probeze prin mijloace de probe pertinente și admisibile faptul încălcării dreptului asupra acestei mărci și anume că persoana terță, în urma folosirii semnului, fără motive justificate, profită de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau le aduce atingere acestora.

Totodată, prin prisma art. 9 alin. (2) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38 din 29 februarie 2008, titularul mărcii, pentru a solicita obligarea terțului de a nu efectua anumite acțiuni cu referire la marca litigioasă, urmează să probeze că respectivele acțiuni au fost efectuate de către pârât, respectiv în obligația titularului mărcii este prezentarea probelor pertinente și admisibile că terțul de rea-credință a aplicat semnul pe produse sau pe ambalaje, a oferit produsele spre comercializare sau acestea au fost stocate în scopurile respective sau a exportat produselor sub acest semn.

Instanța de apel a reținut că la materialele cauzei lipsesc probe care să ateste faptul că produsele comercializate de către intimată nu au semne identice sau similare și nici nu generează riscul de confuzie în percepția consumatorului, acestea având mai multe caractere distinctive față de mărcile înregistrate de către apelante. Astfel, reținând ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe, prin care a menționat că la caz lipsește concluzia unor specialiști/ experți, referitor la analiza comparativă a mărcilor, și anume cu privire la identitatea ori similitudinea semnelor figurative de pe mărfurile comercializate de intimat și cele cu mărcile înregistrate companiile apelante, precum și dacă acestea generează riscul de confuzie în percepția consumatorului.

În această ordine de idei, Colegiul a considerat irelevant actul privind constatarea faptelor și a stărilor de fapt nr. 129-10A/17 din 22 decembrie 2017, întocmit de executorul judecătoresc. Or, reieșind din acest act nu se atestă incontestabil faptul că s-a depistat comercializarea articolelor cu mărcile companiilor reclamante, nu se probează că articolele de îmbrăcăminte care poartă mărcile verbale și figurative ce aparțin companiilor The Adidas AG și The Futbol Club Barcelona, poartă semne identice cu cele ale reclamantelor/ apelante.

Instanța de apel a conchis că conform imaginilor foto, anexate la materialele cauzei, în urma analizării elementelor caracteristice ale mărfii, expuse spre comercializare de către intimat cu mărcile companiilor reclamante/ apelante se atestă că modelele de haine, care sunt obiect al litigiului nu lezează nici într-un fel drepturile exclusive ale companiilor The Adidas AG și The Futbol Club Barcelona.

Totodată, s-a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe prin care a indicat că actul de constatare a faptelor și stărilor de fapt întocmit de către executorul judecătoresc, în conformitate cu art. 25 alin. (2) Cod de executare, reflectă doar stările și faptele prezente obiectiv, fără a formula concluzii și aprecieri. În acest, context, instanța de fond întemeiat a evidențiat că marfa procurată (costum sportiv și maioul cu pantaloni scurți) care au fost sigilate într-un plic cu fața transparentă cu aplicarea semnăturii și ștampilei executorului judecătoresc Catan Tatiana, prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, nu face dovada că intimata utilizează semnele distinctive a mărcilor The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona company.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în cadrul examinării cauzei nu au fost administrate de către reprezentantul apelantelor probe suficiente și certe, precum că SRL „Merolla Trading” folosește mărcile The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona company, încălcând astfel drepturile exclusive asupra mărcilor prin comercializarea acestora și că ar fi contrafăcute.

Referitor la solicitarea privind repararea pagubelor suportate sub formă de despăgubiri materiale și repararea pagubelor sub formă de daune morale, instanța de apel a considerat-o ca fiind neîntemeiată.

La 12 august 2020, The Adidas AG company, reprezentată de avocatul Dorian Chiroșca, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanțelor de judecată în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului, mai mult ca atât instanțele au examinat superficial cauza și nu și-a motivat soluția.

A indicat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat legea (art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă), or, în speță nu există nici o normă legală care ar obliga să prezinte o expertiză pentru a stabili dacă mărcile în cauză sunt identice.

De altfel, recurenta a relatat că instanța de apel a dispus respingerea apelurilor declarate de The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona company, or, aceasta constituie o încălcare gravă a art. 432 alin.(3) lit. d) Cod de procedură civilă, deoarece a fost soluționat problema drepturilor unor persoane neimplicate în proces, ori, apelul a fost declarat doar de către The Adidas AG company, pe când The Futbol Club Barcelona company, în speță nu a declarat apel.

Ca temei de drept a invocat și prevederile art. 432, alin. (4) din Codul de procedură civilă, care statuează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei din 28 ianuarie 2020, la data de 14 mai 2020, însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării deciziei de către recurentă.

Astfel, recursul declarat la 12 august 2020, este depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 29 septembrie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului SRL „Merolla Trading” recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 109, vol. II), iar conform avizelor de recepție recursul a fost restituit cu mențiunea „nereclamat”.

Până la data examinării recursului referință nu a fost depusă.

Prin încheierea din 25 noiembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de The Adidas AG company, reprezentată de avocatul Dorian Chiroșca, a fost considerat admisibil și a fost fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători, în vederea examinării fondului recursului.

Verificând decizia din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău și, după caz, hotărârea din 18 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului cu casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare instanței de apel, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurenteii, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza Garda Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; Moreira Ferreira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, recurenta nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în

fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 239 Cod de procedură civilă, statuează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În sensul art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2), (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În debut, Colegiul atestă că, în speță, înaintând acțiune împotriva SRL „Merolla Trading”, The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona company au solicitat constatarea faptului că produsele inscripționate cu semnele identice cu mărcile companiilor The Adidas AG și The Futbol Club Barcelona, comercializate de SRL „Merolla Trading” în buticul amplasat în Centrul Comercial Atrium din mun. Chișinău, str. Albișoara 4, încalcă drepturile exclusive asupra mărcilor companiilor The Adidas AG și The Futbol Club Barcelona, adică sunt contrafăcute; interzicerea folosirii neautorizată de către SRL „Merolla Trading” prin acte de comerț și anume: import, export, distribuție și orice alt act comercial a mărfurilor cu mărcile companiilor The Adidas AG și The Futbol Club Barcelona; obligarea pe cheltuiala pârâtei SRL „Merolla Trading” de a distruge produsele depozitate, comercializate sau sechestrate din buticul amplasat în Centrul Comercial Atrium din mun. Chișinău, str. Albișoara 4, și administrate de SRL „Merolla Trading”; obligarea SRL „Merolla Trading” să achite executorului judecătoresc Nina Isac toate cheltuielile de depozitare a mărfii sechestrate în baza procesului-verbal nr. 131-1154/2018 din 02 iulie 2018; obligarea SRL „Merolla Trading” la plata despăgubirilor materiale și morale în cuantum provizoriu după cum urmează: a) pentru compania The Adidas AG prejudiciul material în suma de 3 600 de euro și prejudiciul moral în sumă de 3 600 de euro; b) pentru compania The Futbol Club Barcelona prejudiciul material în suma de 2 400 de euro și prejudiciul moral în sumă de 2 400 de euro; obligarea pârâtei de a publica în presă, pe cheltuiala sa, dispozitivul

hotărârii judecătorești, în două publicații de circulație națională; obligarea pârâtei la plata cheltuielilor în sumă de 2 100 de lei pentru întocmirea procesului-verbal de constatarea faptelor și stărilor de fapt și costul cumpărării de control - maiou cu pantaloni scurți pentru bărbați, precum și un costum sportiv pentru bărbați cu marca ADIDAS și respectiv BARCELONA în sumă totală de 900 de lei; obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de asistență juridică în valoare de 15 000 de lei.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, prima instanță prin hotărârea din 18 aprilie 2019 a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona company.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 28 ianuarie 2020 a respins apelul declarat de The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona și a menținut hotărârea din 18 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a respinge apelul declarat, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată soluția primei instanțe, calificând argumentele apelantei ca neîntemeiate.

Or, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel la soluționarea cauzei a încălcat normele de drept procedural, manifestată prin depășirea limitelor cererii de apel.

Aici, se impune a învedera că conform materialelor cauzei, cererea de apel a fost depusă de către avocatul Dorian Chiroșca, doar în interesele The Adidas AG company (f.d. 20-21, 32-39, Vol. II), și nicidecum nu și în interesele The Futbol Club Barcelona company, precum a indicat instanța de apel în decizia sa (f.d. 64-86, Vol. II) și în opinia separată (f.d. 87-89, Vol. II)

Astfel, în speță, Colegiul consideră întemeiat argumentul invocat de recurentă prin care a indicat că instanța de apel a depășit limitele judecării apelului.

De altfel, examinarea superficială a cauzei în ordine de apel, se denotă și prin faptul că, instanța nu a elucidat care anume mărci comerciale ale companiei The Adidas AG au fost comercializate de către SRL „Merolla Trading” cu încălcarea drepturilor exclusive asupra mărcilor, în cazul în care The Adidas AG company are înregistrate pe teritoriul Republicii Moldova mai multe mărci, și anume: marca figurativă, înregistrată la OMPI cu nr. 414034 pentru clasa de produse și servicii 25, conform clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 13 martie 2025; marca figurativă, înregistrată la OMPI cu nr. 414035 pentru clasa de produse și servicii 25 conform clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 13 martie 2025; marca figurativă, înregistrată la OMPI cu nr. 414036 pentru clasa de produse și servicii 25 conform clasificării de la Nisa și valabilă până la data de 13 martie 2025.

În speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel a fost adoptată arbitrar, fără o apreciere a argumentelor și probelor invocate de apelant și intimat în coroborare cu cumulul de probe prezent la dosar, iar faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural, precum și la examinarea superficială și evazivă atât a apelului, cât și a cauzei deduse judecării, fără a fi verificată, în condițiile legii, legalitatea hotărârii contestate.

În atare condiții, instanța ierarhic inferioară avea obligația rezultând din prevederile art. 373 alin. (2) Cod de procedură civilă, de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia. Or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea

altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin. (4) Cod de procedură civilă.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6 § 1 CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994). CEDO reiterează că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Tot aici, este de menționat că în cadrul soluționării cauzei, probele din dosar se cercetează doar în ansamblul și în interconexiunea acestora, or, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Mai mult, în conformitate art. 390 alin. (1) lit. e), f) Cod de procedură civilă, decizia instanței de apel trebuie să conțină motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă și concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

Or, în sensul art. 6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării. CEDO, în cauza Suominen vs. Finlanda, a reținut că „... o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției”.

Totodată, în cauza Van de Hurk v. Olandei, hotărârea din 19 aprilie 1994, și cauza Dulaurans v. Franței, Hotărârea din 21 martie 2000, paragraful 33, CEDO a statuat că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat.

Altfel spus, art. 6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța”. CEDO nu își propune să garanteze drepturi teoretice sau iluzorii, ci drepturi concrete și efective (cauza Artico v. Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980, seria A nr. 37, p. 16, paragraful 33).

Prin urmare, instanța de apel nu și-a executat în deplină măsură obligația legală de a motiva hotărârea adoptată.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul și a casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/ netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de The Adidas AG company, reprezentat de avocatul Dorian Chiroșca.

Se casează decizia din 28 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de The Adidas AG company și The Futbol Club Barcelona company împotriva Societății cu răspundere limitată „Merolla Trading” cu privire la apărarea drepturilor de autor asupra mărcilor, repararea prejudiciului material, moral, obligarea publicării în presă a dispozitivului hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Galina Stratulat